

MEĐUNARODNI KROATISTIČKI SKUP U PEČUHU

Deseti po redu Međunarodni kroatistički znanstveni skup u Pečuhu, u Republici Mađarskoj, održan je 21. i 22. listopada 2010. u organizaciji Znanstvenoga zavoda Hrvata u Mađarskoj, Odsjeka za kroatistiku Filozofskoga fakulteta pečuskog sveučilišta i Regionalnoga centra Mađarske akademije znanosti. Na skupu su uz kroatiste iz Mađarske sudjelovali i kroatisti iz Hrvatske te drugih zemalja. Svih je pedeset izlaganja bilo na hrvatskom jeziku, od plenarnih do sekcijских.

Kao na prethodnima, i na ovogodišnjem obljetničkom kroatističkom skupu ponajprije su bile zastupljene jezikoslovne i književno-povijesne teme, no svaki se put ta tematska područja proširuju suvremenim znanstvenim spoznajama o životu hrvatske manjine u Mađarskoj i društveno-političkim te povijesnim kretanjima u tom dijelu Europe. Tako se ove godine u sekciji za jezikoslovna pitanja raspravljalo o dvojezičnosti, a posebno o dvojezičnim natpisima u Mađarskoj, Austriji (Gradišću) i Srbiji (Vojvodini) gledano s motrišta ravnopravnosti hrvatskih manjina u tim zemljama.

Rad jezikoslovne sekcije kao domaćin otvorio je Ernest Barić govoreći o prestižu hrvatskoga jezika i dvojezičnim natpisima u Mađarskoj. Potom su iz Hrvatske izlagale Anđela Frančić i Diana Stolac s temom o

hrvatsko-mađarskim jezičnim prožimanjima, posebno u području onomastike, Irena Vodopija i Dubravka Smajić, govoreći o aktualnim normativnim pitanjima iz hrvatskoga jezikoslovlja, a Marija Znika te Sanja Vulić još i o praktičnom pristupu hrvatskom standardnom jeziku.

Pečuški je skup tradicionalno poznat i po promoviranju jezikoslovaca kroatista i kroatistica mlađega naraštaja, pa su se tako u jezikoslovnoj sekciji u tematiku skupa svojim izlaganjem uključile Andrija Handler (Sambotel) i Timea Bockovac (Pečuh), a u područja hrvatistike vezana za aktualna, ali i klasična pitanja Bernadeta Zadrović (Sambotel), Ana Lehocki-Samardžić (Osijek) te Zorica Kišpeter i Peter Nagy (Osijek).

Posebnu su pozornost privukla pitanja o statusu i ravnopravnosti hrvatskoga jezika te o njegovoj uporabi u Mađarskoj i Vojvodini. Izlagači iz Subotice svojim su referatima, a kasnije i raspravom, upozorili na neutemeljenost i manipulacije vezane za tzv. „bunjevački jezik“.

Iskristaliziralo se mišljenje kako je postojanje „bunjevačkog jezika“ proizvod političkih manipulacija te da je nužno u tim jezičnim sredinama osvijestiti pripadnike hrvatskih subetničkih skupina o jasnom razgraničavanju pojmova standardni jezik – dijalekt (mjesni govori). Istaknut je zahtjev o sagledavanju hrvatske jezične problematike s obzirom na povijesna, kulturološka i politička pitanja, pa i krivotvorenja vezana za hrvatski jezik.

Ernest Barić i Dubravka Smajić